

Шавкат Жўрабек. Янги шеърлар

05:00 / 07.03.2017 4577

ЮСУФ АЛАЙҲИССАЛОМ ҚИССАСИ

Отаси суярди кенжа ўғлини...

Ҳажрида ёш тўкиб йиғларди юм-юм.

Сўндирмоқ бўлишди дилда чўғини,

Бироқ, умидини узмади бир зум.

Ўлдирмоқ бўлишди уни оғалар,

Баджаҳл, бадният, иймонлари қулф.

Оллоҳ амри билан чекинди хатар,

Яна тирик қолди пайғамбар Юсуф.

Тўзғитиб зулматнинг ғализ пардасин,

Ногоҳ етиб келди қандайдир паноҳ.

Гарчанд ташна эди қонга ғараз, кин,

Гарчанд тубсиз эди Юсуф ётган чоҳ...

Сўнгра пайғамбарни қулдек сотдилар,

Парвардигор эди бу сирдан огоҳ.

Оғалар ғариблик захрин тотдилар,

Юсуф ўзга юртда бўлди шаҳаншоҳ.

Ушалди умидга бурканган орзу,
Фарзандин хуш атри бўлганда раво.
Юсуф дийдоридан таралган ёғду,
Яъқубнинг кўзиган нур этмиш ато...

Дерлар: кушойишлар калити – сабр,
Тириклик сабр ила ёришган кундир.
Бандаси қанчалар қилмасин макр,
Оллоҳнинг тадбири ундан устундир!..

АГАР СИЗ ОЛЛОҲГА ШУКР ҚИЛСАНГИЗ

Эй, мўмин-муслимлар, Одам авлоди,
Осмонга етгайдир олам фарёди,
Хаёлдан ўчмагай жаннатнинг ёди,
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз.

Саждага бош қўйинг, ёш тўлса кўзда,
Юракда бори акс этади сўзда,
Тангрининг қудратин ҳис этиб ўзда
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз..

Бедорлик бахш этар Қадрнинг туни,

Сабрдан саботни изланг ҳар куни,
Миналҳақ десангиз топгайсиз Уни,
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз.

Дилни поклагувчи азобингиз бор,
Гуноҳдан юз бурган савобингиз бор,
Сўнгги кун ҳукмига жавобингиз бор,
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз.

Сабру тоқат айланг, камдан нолиманг,
Хасталик келган ҳар дамдан нолиманг,
Ҳақ ато айлаган ғамдан нолиманг,
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз.

Гар бало ёғилса иймондир қалқон,
Жонлар аросатда бўлмагай сарсон,
Ҳақдан “лаббайк” келар, “Ё, Раб” деб ҳар он
Агар сиз Оллоҳга шукр қилсангиз.

* * *

Тонгга пешвоз чиқди она Табиат,
Ёмғир ёғар эди майин, бежирим.

Томирида кезиб яшноқ бир ният,
Майсалар сочини силкитарди жим.

Солиҳ банда каби қироат этиб,
Шивирлар мусофир, ғариб шамоллар.
Хотиралар узра маҳзун бош эгиб,
Фурсатни титкилар сарғиш хаёллар.

Қуёш гоҳ беркиниб, гоҳо нур сочиб,
Кечаю кундузни бир-бир варақлар.
Меҳнаткаш қўлларин дуога очиб...
Бомдодни қаршилар мўмин дарахтлар.

Айрилиқ излари қолган кўчалар
Юракка улайди йўлнинг сўнгини.
Ер раҳмат сувига бағрин бўшатар,
Булутлар бўшатар тўлган кўнглини...

СОҒ КЎНГИЛДА ХУДО ЯШАЙДИ...

Ногиронлик надир?
Мендан сўр,
Не нуқсонлар кўзлардан ниҳон.
Кимларнингдир кўзи очиқ — кўр,

Кимларнингдир қалби ногирон.

Ҳаётида нур кўрмагандек,
Қалби кўрлар қилсинлар армон.
Бу дунёси нақшинкордир, лек,
У дунёси вайрондан вайрон.

Кўрмайсанми ён-атроф — забун,
Шайтонқилиқ, тўнғизфеъллардан.
Кўнгли соғлар борлиги учун,
Баҳор қайтар олис ерлардан.

Ўзни ноқис билма ҳеч қачон,
Дунё шудир — доим бири кам.
Ошиқ диллар мажруҳдир азал,
Дардсиз бўлмас шоир зоти ҳам.

Ҳақ нури бор ғамгин дилларда,
Суйганига дард бергай Худо.
Қўл-оёқдан айирганда ҳам,
Соғ кўнгилдан қилмасин жудо.

Ўкинмагин, тоқатинг тўлса,
Дилга бир кун бахт гул қадайд.

Соғлом танда соғ ақл бўлса,

Соғ кўнгилда Худо яшайди...

ЧУМЧУҚЛАР...

Ўтроқи қушларга қиламан ҳавас,

Изғирин, совуқдан кетмаслар учиб.

Ошёнин билишар чўнг ва муқаддас,

Яшарлар осмону фалакни қучиб.

Хиёнат қилишмас ўлгунича то,

Шаънига туширмас заррача бир доғ.

Маломат тошини отишмас, илло

Улар бир-бирига қазимайди чоғ.

Тариқсиз ўтсада, кунлари – беғам,

Тоқатда сабрли, нафсига собит.

Шу жиккак жуссада, шижоат билан,

Ўз инин асрашга туришар зобит.

Нақадар беозор, мўъжаз мавжудот,

Шу қадар файзиёб... ҳайратим ошар.

Чумчуқлар мақсадсиз қоқишмас қанот,

Чумчуқлар беҳуда чирқ этмай яшар.

Тонг-саҳар чуғурлаб куйлашар қўшиқ,

Қалбимни маҳлиё айлар ширин сас.

Ҳавасим келмасин, айтингиз, нечук.

Ўтроқи қушларга қиламайин ҳавас?..

* * *

Кўрдим, борарди бир чумоли беҳол,

Таширди бир буғдой донасин қирдан.

Босиб олмоқликни қилгандим хаёл,

Оллоҳнинг қудратин эсладим бирдан.

Ризқим илинжида чопсам беҳадик,

Талпинсам ҳар лаҳза луқма, донимга.

Ногоҳ хатар етса чумоличалик,

Кимдир ачинарми манинг жонимга?!.

НИМА ҚИЛАМИЗ?

Болдай туюлади – ичсак ҳам заҳар,

Ҳар кун ғайб мулкидан кутгаймиз хабар,

Беғаму беорлар учраса агар,

Ғашлаймиз кўнгилни...

Нима қиламиз?

Бўйсунмас замоннинг расму русмига,

Интилар зулматдан соғинч субҳига,

Ҳамиша тошбағир тақдир ҳукмига

Ташлаймиз кўнгилни...

Нима қиламиз?

Токи тан ўлса ҳам қайтсин ҳаётга,

Ўлгунча талпинар Ёлғиз нажотга,

Ёвуз ақл билан қирғинбаротга

Бошлаймиз кўнгилни...

Нима қиламиз?

Бири икки бўлмас, доим бири кам,

Икки дунё бўлар, баъзан бир қадам,

Чил-чил синганда ҳам, бўшаганда ҳам

Асраймиз кўнгилни...

Нима қиламиз?

КЎНГИЛ ҚАРИМАЙДИ...

Дилдан қайғу, қувонч ариб кетса ҳам,
Фурсат боримизни ғажиб кетса ҳам,
Биз кўнгил қўйганлар қариб кетса ҳам,
Кўнгил қаримайди, кўнгил қаримас!

Ҳақиқат ахтарар, баъзан, хатодан,
Қаро ерда туриб сўйлар самодан,
Бизга меърос ўшал Одам Атодан
Кўнгил қаримайди, кўнгил қаримас!

Орзу-армон эрур Ёрнинг висоли,
Ишқнинг гоҳ тўлин ой, гаҳи ҳилоли,
Уммон тубидаги дурлар мисоли
Кўнгил қаримайди, кўнгил қаримас!

Ишқу муҳаббатдан бўлгандир пайдо,
Тинмай бошимизга ёғдирар савдо,
Ҳатто, малоикни айлаган шайдо
Кўнгил қаримайди, кўнгил қаримас!

Тош узра ўйилгай бир кун исмимиз,
Зеро, биз Бутуннинг битта қисмимиз,
Қартайиб кетса ҳам буткул жисмимиз,
Кўнгил қаримайди, кўнгил қаримас!

САДОҚАТ

Садоқат — қувончдир!

Титраган дил, лаб,

Меҳр-муҳаббатга эришмоқ, висол.

Садоқат шундайки, Милиард йиллаб,

Қорни қучиб турган чўққилар мисол.

Садоқат — ишончдир!

Йўқламас кинни,

Ҳаётнинг рангба-ранг нафаси, таъми.

Садоқат шундайки, Она заминни,

Ўраб авайлаган озон қатлами.

Садоқат — баҳордир!

Гуллар эрта-кеч,

Инсоннинг беғубор болалигидай.

Садоқат кўнгилдан айрилмайди ҳеч,

Эт билан тирноқнинг оралиғидай.

Садоқат — Қуёшдир!

Само гулхани,

Нуридан унган ер тупроғи, тоши.

Садоқат — гўёки тўлган ой каби,
Тугаб бораётган ернинг бардоши...

ШУКРОНА АЙТ!

Сажда айла! Чўк муқаддас тупроққа тиз,
Қолдир кўнгил кўчасида нурафшон из,
Ўзлигини қилмоқ учун бир лаҳза ҳис,
Шошил, дўстим, шукрона айт, шукрона айт!

Ўтган кунинг, бугунга боқ, эртанга боқ,
Йўлларингда ёнсин умид янглиғ чироқ,
Токи олам ичра бордир васлу фиरोқ,
Шошил, дўстим, шукрона айт, шукрона айт!

Кин, ғаразлар қалбни айлар ночор, юпун,
Иймонингни иблислардан асра бутун,
Муқаддас юрт келажагин кўрмоқ учун,
Шошил, дўстим, шукрона айт, шукрона айт!

Болам дея, юртим дея куйган бу эл,
Данагидан мағзин устун қўйган бу эл,
Миллатини, ўзлигини суйган бу эл,
Шошил, дўстим, шукрона айт, шукрона айт!

Осмонимиз ўртанмасин дард аламда,
Она Ерни суйдим, жон бор то танамда,
Бундан ортиқ не керакдир? Ҳар қадамда,
Шошил, дўстим, шукрона айт, шукрона айт!

УЧЛИКЛАР

Бўлар эдим, балки, этикдўз,
Сўз берардим, сўрамасдим сўз,
Агар ҳунар ўрганганимда.

* * *

Тўкилмасди томчи гавҳарим,
Кулмас эди мендан ғамларим,
Бўлганимда эди афсунгар.

* * *

Ташлар эдим нафсни чавақлаб,
Қоғоз титиб, китоб варақлаб,
Агар илм ўрганганимда.

* * *

Тухмат, ғараз кетмасди йиқиб,
Тоғ олмасди елкамга чиқиб,
Ақллироқ бұлганимда мен!..

* * *

Ўлтирмасдим бедор, ярим тун,
Ўлмас эдим тирилмоқ учун,
Кўрсатмаса Оллоҳ бир карам.